

Ἐφημερὶς ποὺ τὴν γράφει ὁ Σουρῆς.

Ἐκτον ἔτος τοῦτο εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ἐτος χίλια ὀκτακόσια κι' ἑννενῆντα... τί καλά!
περσισεύματα καὶ πλούτη μᾶς ἐπῆραν τὰ μραλά.

Ὁ Ρωμῆς τὴν ἰδομάδα — μόνο μὴ φορὰ θὰ βγαίη,
Κι' ἔσαν ἔγω ἔκονάδα — κι' ἔποτε μοὶ κατεβαίη.
Συνδρομητὲς θὰ δέχομαι — δίδει τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ ἔσας Ἐπαρχίας — καὶ ἔσ' Ἐξωτερικόν,
ἐπιστὴ καίροσ πτωχίας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν,
Συνδρομὰ γιὰ κάθε χρόνον — ἀράγια δόδεκα καὶ μόνον,

γιὰ τὰ ἔνα ἄνωσ μέρη — διακρίνεται καὶ ἔσ' ἄνω.
Ἄλλ' ἔσ' συνδρομηταὶ — δὲν θὰ γίνονται ποτεί,
κι' ἔσα φύλλα κι' ἔν κρατῆς — ἐν περὶ συνδρομητῆς.
Κι' ἔσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ' — μὴ κανὴν κανονίση.
Γράμματα καὶ συνδρομὰ — ἀποστέλλονται ε' ἔμ.
Μέσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ' — κι' ὁ Ρωμῆς μας μὴ δεκάρα

Τετάρτη τοῦ Μαρτίου κι' εἰκοστὴ
κι' ἡμέρα ἔφημερῆς χωριστῆ.

Ποῦντος διακόσια τέσσαρα καὶ μ' ἑννενητὶ ἀκόμα,
ξένοι μὲ βίλια ἔρχονται ἔσ' ὀκτακόσια μᾶς γῶμα.

Ὁ Ρωμῆς μὲ Βέγγα ψάλλει
ἔρθε Λάζαρε καὶ πάλι.

Ἐρθε Λάζαρε περδέ, τῶν Βαγιῶν τὰ Βάγια,
μὲ χαράκι καὶ λουλούδα ἔφεραν τὸν Λάζαρο,
ἔφωνίζει ἔσ' τὴ Βουλῆ καθε κοκουοῦργα,
βγαίνουν οἱ συνδρομητοὶ ἔσ' γαϊδουροπάζαρο,
καὶ ἀποξερναίνεται τὸνα κι' ἄλλο ἔλος...
οὔνα, ντούε, ἀλλὰ τρέ, καὶ θὰ πάρουν τέλος.

Ἐρθε Λάζαρε περδέ... ἡ Βουλὴ μὲ ζῆλον
τυπωμένα σχέδια μελετᾷ κι' ἀτύπωτα,
κι' ἔτσι βγαίνει ἀνοστον τοῦ «Ρωμῆου» τὸ φύλλον
καὶ δὲν βρῖσκει ὁ Σουρῆς βὰς γράψη τίποτα.
Πάνε τὰ τρεχάματα κι' οἱ καιροὶ ἐκένον,
δπου ἔνα κούνημα τοὺς Ρωμῆους ἐκίνει.

Ἐρθε Λάζαρε περδέ... τὴ Βουλὴ ἀξία!...
ὁ δλοὺς μας ὑπόσχεται βίον Παραδεισίον,
συζητεῖται μὲ σπουδὴν σμύρις ἡ Ναξία
κι' ἀθρόνον ἐξάγειται τὸ γνωστὸν μαγνήσιον.
Συζητήσεις σήμερον ἀλθῶς σοφαί...
δὲν ἐπῆραν ἀδικὰ τὸν πολὸν λουφέ

Ἐρθε Λάζαρε περδέ... φεύγ' ἡ τεμπελιά,
σμύριδες, μαγνήσια, ὄρυκτὰ καὶ μέταλλα...
ἡ Ἑλλάς κατὰφορο ἔπῆρε ἔσ' τὴ δουλειά,
κι' ἔτσι δὲν τινάζει, ὄπως λέν, τὰ πέταλα.
Συνδρομητοὶ παντοῦ κι' ἐργασία τόσον...
ἀπὸ τόσον πρόδοον ποιῶς θὰ μᾶς γλυτώση;

Ἐρθε Λάζαρε περδέ... αὐρα δόξης πνέει...
τὰ μεγάλα χρέη του ἔνας δὲν ἡμέλισε,
πάνε τὰ κουνήματα κι' οἱ Σαιν-Ζουστ οἱ νέοι
κι' ὄλοι τῶν ἐργάζονται καὶ βοῦθον ὡς μέλισσαι.
Πρόδοος ἀνέλπιστος, πρόδοος μεγάλη,
κι' ὄλοῦνα ἔρχονται ξένοι κι' Ἀγγλογάλλοι.

Βγάκε καὶ ὁ Λάζαρος πάλι ἔσ' τὸν περίπατο
καὶ κυττάζει χασκωντας κάθε σπῆτι τρίπατο,
ἀλλ' ἐνῶ παρατρῆει — τρεῖς βαβαὶ τοῦ τλήμονος! —
μπανίει μὲς ἔσ' τὰ μάτια του σκόνη τοῦ Φιλήμονος,
καὶ γυρνᾷ ἔσ' τὸν τάφο του μίᾳ ὄρ' ἀρχύτερα
καὶ περνοῦμ' ἐμεῖς καλά καὶ αὐτὸς καλλίτερα.

